

Színpad a csillagos ég alatt

Magica kastélyának Szív hálótermében kialszanak a fények: alvásidő van! Debbie álmosan öleli át szívpárnáját. De alighogy kényelmesen elhelyezkedik, a párna vadul ficákolni kezd a feje alatt. A kis póni azonnal felugrik:

– Mi történik? – Ekkor egy szomorú sóhajt hall a szomszédos ágyból. Amikor odapillant, Amadeát látja tágra nyílt szemekkel.

– Nem tudsz aludni? – suttogja Debbie.

– Nem – szepeg a barátnője. – Hogy is lehetne belőlem híres énekesnő, ha minden fellépés előtt ENNYIRE félek?! – De mielőtt még Debbie válaszolhatna Amadeának, puha szívpárnája egyszer csak megindul az ajtó felé ...

Meglepő fordulat!

– Huhh?! Hát ez meg hová megy? Mi éjszaka nem hagyhatjuk el a hálótermet. – mormogja Debbie izgatottan. Azonnal utánasiet, de meg is torpan, amikor egy kis cédula pottyán ki a párnából. Kíváncsian nyúl utána, és felolvassa a rajta levő szöveget:

**„Ez egy vészhelyzet! Gyertek velem!
Tudok valamit lámpaláz ellen.”**

Amadea is kibújik az ágyából. A két póni csendben kionson a hálóteremből, és követi a repülő szívpárnát. Nem sokkal később a kastély elocárnokában találják magukat, a nagyszínpad előtt. Amadea kérdően néz Debbie-re:

– És most?

– Hm. Azt hiszem, a párnám azt szeretné, ha itt gyakorolnád az éneklést. Nézők és félelem nélkül – bátorítja barátnőjét Debbie. Amadea mély levegőt vesz, hogy nekifogjon egy dalnak. De mi ez?! Az egyik folyosóról mély, zümmögő hang hallatszik, mely gyorsan közeledik. Talán kísértet jár Magica kastélyában? A két póni egy szempillantás alatt elrejtőzik a színpad függönye mögé.

Csoda az éjszakában

Félelmük hamar elszáll, amint meglátják Üstös professzort. Tanáruk csukott szemmel lebeg ide-oda, és egy dalt dúdol.

– Bizonyára arról álmodik,

hogy énekes – kuncog Debbie.

Ekkor ismét egy cédula csusszan ki a szívpárnából. Amadea elkapja, és felolvassa, ami rajta áll:

„Ne ébresszük fel az alvajárót, keressünk inkább színpadot máshol!”

A pónilányok ismét követik a varázspárnát, ami széleseben száguld fel a lépcsőkön, egyenesen Magica kastélyának legtetejére. Debbie és Amadea csodálkozva lépnek ki a teraszra, ahol a szívpárnának még egy üzenete van a számukra:

„Nézz körül, végy nagy levegőt, és köszönts a fényesen ragyogó nagyérdeműt!”

Debbi sugárzó mosollyal néz Amadeára:

– Milyen pompás ötlet, hogy a csillagos égbolt legyen a közönséged! – Amadea lelkesen bólint és ismét mély levegőt vesz ... A szikrázóan fénylő ég alatt végre elénekel egy dalt, melynek végén Debbie ujjongva kiáltja neki:

– Most, hogy már ekkora publikum előtt énekelte, soha többé nem kell félned egy fellépés előtt sem – Amadea boldogan borul barátnője nyakába. Közben a szívpárnából még egy cédula hullik a földre:

„Fogadok, hogy már leragad a szemetek – így hát gyerünk, irány az ágy, gyerekek!”

Ebben a pillanatban Debbie egy hatalmasat ásít, és Amadea is fáradtan pislog. Most aztán tényleg ideje nyugovóra térni!

Vége

zzzz

